

הדלקת נרות: 19:06

צאת שבת: 20:17

מוצ"ש לר"ת: 21:13

הזמנים לפי אופק ירושלים

פרקי אבות ו'

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

גורם ההפתעה

לאחר שמשה רבנו סיים את מלאכת הקמת המשכן, נאמר הפסוק הבא: "וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֱהֱל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן וַיְכַבֹּד ה' מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן".

מבאר הזוהר, אחרי שמשה סיים לבנות את המשכן, נכנסה השכינה לאהל וכביכול היתה מתקשטת לכבוד עם ישראל. ואין זה יפה, כך כותב הזוהר, שמשה יכנס לאוהל בשעה שהשכינה מתקשטת. ממש כמו שזה לא יפה שהאיש יכנס לחדר בשעה שהאשה מתקשטת שם לכבודו. (עד כאן דברי הזוהר).

למדנו מכאן יסוד נפלא, נכון שאשתו של אדם נחשבת כגופו וצריך הרבה קרבה וכו', אבל ישנם רגעים שריבוי הקרבה עלול לגרום דווקא לנזק, כמו בשעת האיפור וההתקשטות.

כשאשה מתאפרת, היא עושה לעצמה לפעמים דברים קשים. תולשת, עוקרת, מדביקה, מורטת... צובעת... די לנו להסתכל במגירה שלה ולראות את המכשירים שישנם שם כגון פינצטות, צבתות, משחות, שעוות וכו' כדי להבין מה היא עושה...

לכן, כשהיא נכנסת לחדר להתאפר, צא מהחדר, תן לה חמש דקות... סליחה, תן לה שעה וחמש דקות...

היא תצא מהחדר מאופרת להפליא, ותאמר לך: שלום... אתה תביט בה מופתע ותחשוב: אויש... היא כל כך יפה...

צריך לפעמים לעצום את העיניים כדי להתרגש מחדש.

גורם ההפתעה מאד דומיננטי בחיי הנישואין.

חשבת פעם, למה לפעמים נדמה לך שהשכנה ממול, או זאת שעברה, נראית הרבה יותר טוב מאשתך? כי לא ראית את השכנה מאחורי הקלעים... 'הדשא של השני ירוק יותר', כי לא ראית אותו בשעת הכיסוח...

גבר שמסתכל על אשתו בשעה שהיא מתאפרת שם אותה אחרי כולן... וזה לא הוגן.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

חג שבועות

פעם אחת בהיסטוריה התגלה הבורא לברואיו, במעמד הר סיני. היה זה לפני כ-3300 שנה.

במעמד זה נמסרו לעם ישראל כל ההוראות והחוקים לחיים טובים ומאושרים.

עשרת הדברות נאמרו במעמד אדיר זה שהם למעשה תמצית המצוות שבין אדם לחברו.

כשאדם נושא אשה הוא מתברך בשבע ברכות מתחת לחופה. ברכה האחרונה אנו אומרים "... אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה רינה, דיצה וחדוה, אהבה ואחוה, ושלום ורעות".

אם נספור את מילות השמחה הכתובות בברכה זו נגלה שישנם עשר לשונות של שמחה: ששון, שמחה, גילה, רינה, דיצה, חדוה, אהבה, אחוה, שלום, רעות - בדיוק 10. אמרו חז"ל שמילים אלו מכוונות כנגד 10 הדברות.

נתבונן בשתי הדברות הראשונות: "אנכי ה' א-לוהיך..." ו"לא יהיה לך א-לוהים אחרים..." שתי דברות הללו מתמקדים ביחוד ה', כלומר הוא מנהל את העולם ואין אלוהים אחר זולתו. אין שום כח נוסף שמשגיח ומטפל בכל העולמות. דבר זה מקביל למילים: ששון ושמחה.

וכל כך למה? לפעמים קורה שאיש מתחתן ולאחר החתונה הוא מתחרט וחושב שזה לא הזיווג שלו.

וכן גם האשה יש לה את ההרגשה שאם היתה מתחתנת עם הראשון שיצאה איתו החיים שלה היו נראים אחרת.

הרגשות מעין אלו מלוות זוגות רבים במהלך כל חיי הנישואין ולכן הם לא שמחים ומרגישים פספוס.

אם אדם חושב שקנה מקח רע מהשוק, הוא לא ייהנה ממנו. לכן המילים: ששון ושמחה מכווננים כנגד "אנכי ה' ו"לא יהיה לך".

נא לדעת קוראים יקרים, ברגע שהתחתנו היתה כאן התערבות של הבורא. לא במקרה אנו נשואים כפי שזה. יש בזווג הזה השגחה מתחילה ועד סוף, וממילא אין פספוסים.

כשאדם שם לב לעובדה זו הוא צריך להתמלא בתחושת סיפוק שהוא הושגח ע"י הבורא, והוא צריך להתמלא בתחושת בטחון שעם אשה זו אני צריך להסתדר, ועם בעל זה אני צריכה לחיות, ואם זו החלטת הבורא, אין יותר טוב ומוצלח מזה.

בברכת שבת שלום וחג שמח

אבנר קזואס

טיפש הגיע לנופש בבית מלון ושוכר חדר

כשקיבל את המפתח פנה לעבר החדר

וצועק לעבר פקיד קבלה במלון:

"מה זה, בחדר הזה אין חלון, אין שירותים, אין מקלחת,

אין פה כלום?! "אדוניי", משיב הפקיד, "זו המעלית"..."

בדיחה

זריקת הרגעה להורים

אסור להיבהל מהתופעה ששמה 'מרד הנעורים', כי בדרך כלל זה הרבה פחות ממה שזה באמת. הרעש הבלגן והצעקות מבהילים אותנו מאד ונדמנה לנו שזה יסתיים בצורה קשה ואולי זה לא יגמר. צריך לדעת שהערכים הבסיסיים שהנחלנו להם בילדות ילוו אותם במשך החיים, ולאחר שתעבור תקופת המרד, לא תחול בהם תזווה משמעותית.

במשך השנים ראיתי הרבה בחורים שירדו מן הדרך בתקופת ההתבגרות, ולפעמים עד כדי שהסביבה התייאשה מהם לגמרי, ולא נתנה להם שום סיכוי. ולאחר שהם בגרו יותר, הם חזרו לעצמם, והקימו משפחות לתפארת לשמחת הוריהם.

ישנם הרבה הורים שהילד או הילדה שלהם נשרו מהמסגרת, ומחמת הצער הנורא הם כמעט התגרשו. חלק מהם נחלשו מחמת הלחץ ופוטרו ממקומות עבודתם, ויש שאפילו עברו טראומות גופניות כתוצאה מכך.

אמרת פעם להורים כאלה אל תשכחו שיש לכם עוד ילדים קטנים אחריהם, שצריך לגדל. ואם ילד אחד נשר, תמשיכו להנהיג את הספינה, ואל תתרגשו יתר על המידה. והנושר עתיד לחזור אליכם בגדול. כמו שאמרנו שהגיל הזה בסוף יעבור.

מצאנו רמז לכך בהגדה של פסח. 'כנגד ארבעה בני דברה תורה: אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול'. מפני מה כתוב - אחד חכם ואחד רשע וכו', הרי אפשר לכתוב בקצרה: חכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול! מפני מה נכתב על כל ילד את המילה 'אחד'! שני הסברים לדבר: 1. כדי לומר לנו שכל ילד הוא מיוחד וחשוב. לכל ילד יש את התכונות הטובות בו ואת הכישרונות המיוחדים שלו. 2. כל ילד עובר את כל ארבעת השלבים האלה בימי חייו. כשהוא קטן מאד הוא בגדר 'שאינו יודע לשאול'. כשהוא גדל קצת הוא בגדר 'תם'. בגיל הבחורות יש לו את 'מרד נעורים'. הוא פורק עול, מדבר בחוצפה, ורוצה להכתיב את רצונותיו, וזה מתאים קצת ל'רשע'. וכשהוא מתבגר ונהיה לאיש, הוא מתגייב בדעתו והופך להיות 'חכם'.

שימו לב שאחרי שלב 'הרשע' הוא מגיע לשלב 'החכם'. כאשר הבחורים והבחורות מתעשתים ומבינים את השטויות שהם עשו בגיל ההתבגרות הם מתביישים בכך, ואפילו מבקשים סליחה מההורים. כשהבחור מגיע לגיל 20 פלוס, הוא אומר לאבא שלו: אבא, אני מה זה מצטער על השטויות שעשיתי אני יודע שאין פארק שלא חיפשת אותי, ואני גם לא אומר לך איפה הייתי. אבל אבא אתה סולח לי? אמא יקרה, את יודעת מתי המתבגרת מתעוררת? כשנולדת לה התינוקת הראשונה. ואז היא אומרת לך: אמא, אני כל כך מצטערת על גיל 16, אני יודעת שהצמחתי לך קרניים עם ההתנהגות שלי, ושאלך לילה שלא בכית בגללי. אמא, תתפללי עלי שהתינוקת שלי לא תהיה כמוני.

סיפור לשבת

כוחו של דיבור

לא שהיה מותר אצלנו בישיבה להחזיק מצלמה, רק שזה היה לפני ימי חנוכה, שבו נהגו בישיבה שבה למדתי, לנסוע לירושלים כדי להשתתף ב'הדלקת הנרות' במעון קודשו של מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל.

"לאחר ההדלקה הייתה לנו הזדמנות נדירה להיכנס ולהתברך מפיו. בימים אלו אישרו רבני הישיבה להחזיק מצלמה כדי לצלם את כל המעמד מלא ההודי". "עם המצלמה הזו שהוא גנב, הוא הספיק לצלם כמה 'תמונות משפחתיות', ומבלי משים הוא מסר לי את המצלמה עם אותן התמונות". "נוכחתי לדעת, שהשערת הבחורים היא אכן נכונה, והבחור ה'חשודי' הוא אכן הגנב. למעשה, מבין הבחורים, אני הייתי היחיד, שידעתי בוודאות את זהותו של הגנב". "הבנתך, שהבחורים לא רק הגזימו ב'גזר הדין' שהם ביצעו באותו בחור, אלא שהם כבר חיפשו לנקום בו והשפילו את אותו בחור במילים, שאי אפשר להעלות על הדעת, ובכל מקום שראו אותו עשו בו שפטים".

"החלטתי לעשות מעשה. נעמדתי על ה'בימה' שבמרכז בית המדרש, וכשהשתררה דממה, אמרתי בדרמטיות: "אני יודע בוודאות מיהו הגנב". כמובן שכל הבחורים הקשיבו במתח, הם רצו לקבל מידע וודאי על זהות הגנב, ואז אמרתי: "הגנב לקח לי מהארון את המצלמה, וכעת כשהוא החזיר לי אותה, אני רואה את התמונות, שהוא צילם במשך הזמן, שהמצלמה הייתה ברשותו, יש שם תמונות של בני משפחתו". וכאן סיימתי את דבריי: "אני רוצה לומר לכם בוודאות, שההתעללות שלנו בבחור, שאנו חושדים בו שהוא הגנב היא התעללות שווא". כמובן שבעקבות דבריי הבחורים הפסיקו במעשיהם, ואף חלקם ניגשו לאותו בחור וביקשו ממנו סליחה".

חמש שנים חלפו מאותו מאורע! "באחד הימים פגשתי את אותו בחור, ואז הוא אמר לי: 'אני רוצה לומר לך שבאותם ימים שבהם עברתי את אותם השפלות, הבנתי, שעולמי היהודי חרב עלי'. ידע לך, שכבר עמדת רגע לפני עזיבת הישיבה ועזיבת היהדות. לא יכולתי לסבול את ההערות הפוגעניות של הסביבה!

המילים שלך הצילו אותי. על אותן שגיאות קשות שעשיתי, אני ודאי לא אחזור, מה שכן עליך לדעת. המילים שלך הצילו דורות!...

(עיין חמד)

פעמים רבות אין אנו מבינים, מה הכוח שבדיבור ועד כמה מספר מילים יכולות לשנות מציאות, ולעיתים אף משפיעות לדורות. להלן סיפור מופלא, שיש בו כדי ללמדנו על כך. לא בכדי אמרו רבותינו: 'מוות וחיים- ביד הלשון' וכן 'מחיה מתים במאמרו'. בכוח הדיבור אנחנו עלולים לגרום נזק בלתי הפיך לאדם או לחילופין להציל את האדם רוחנית כפי שמובא בסיפור הבא:

מדובר בבחור, שמדי לילה היה מפשפש בין חפציהם של חבריו, ובלאט, כשאיש לא היה מודע למעשיו הנוראיים, היה מבצע את זממו. הוא היה גונב. מספר דקות לאחר מכן הוא היה נרגע. נראה, שאיש לא רואה אותו, ואף אחד לא יודע ממעשיו. הוא הרגיש את הכאב הצורב של חבריו, כאשר הם נדהמים לגלות, איך שחפץ יקר ערך נגנב מהם. בנימים החבויים שבלבו היה כואב את כאבם, אבל הוא לא הצליח להתגבר על היצר הרע שלו. הוא פשוט הלך שולל אחרי דחפיו הרעים ללא יכולת לעמוד מולם.

נושא הגניבות הפך לשיחת היום בין בחורי הישיבה. מידי יום הצטרף אומלל חדש למעגל המתוסכלים, והבחורים הרבו להגיש את תלונותיהם אל צוות הישיבה. הללו כמובן שהבטיחו לשים את היד על הגנב, ולפתור אחת ולתמיד את התופעה הבלתי נסבלת. עד שיום אחד הגנב נתפס. המשגיח הודיע לבחורים, כי את זהותו של הגנב הוא בשום אופן אינו מוכן לגלות. אבל בימים הקרובים הוא יחזיר לכל הבחורים את החפצים הגנובים. את הכסף שהוא גנב, הוא בזבז, ולכן הוא יחזיר אותם בתשלומים. אבל מבחורים סקרנים אי אפשר להסתיר בקלות מידע כל כך מסקרן, ומצירוף עובדות, בד בבד עם קישור חלקי משפטים שהם הצליחו לשמוע מפה ומשם, הבחורים עלו על הגנב.

מאותו רגע הוא הפך להיות "הבחור שגנב". הבחורים החלו לרדוף אותו ולפצוע את נשמתו, הם החליטו לרמוס אותו עד טיפת דמו האחרונה. אומנם הוא לא היה 'טלית שכולה תכלת', אומנם הוא עשה מעשים קשים, אבל העונש שהבחורים הענישו אותו היה רמיסה מוחלטת "הלב שלי נקרע" סיפר יהודי שלמד באותה ישיבה באותה תקופה. לא יכולתי לראות, איך הבחור הזה פשוט הופך להיות למרמס. "ידעתי, שבאמת הוא הגנב. כיוון שממני הוא גם גנב מצלמה יקרה.

ניתן להזמין חוגי בית
עם הרב אבנר קוואס
בושאי שלום בית, חינוך ילדים ועוד

לפרטים נוספים

0552-766-799

ללא עלות